

мысленье и прѣсматанье какъ ще зине да
 продѣма, искажа първо на Господарѣж-тѣ
 си, а тѣ, като раздѣмна, необади стѣпанѣ си,
 освѣнь когато мѣ намѣри врѣмѣ-то и рѣда;
 при това зарѣча на слѣгѣж-тѣ да мѣлчи и ни-
 комѣ да необажа: Господѣ даде, рече тѣ,
 Господѣ взе; той знае що е намѣ полезно.
 Надвечерѣ си доде отъ царскыя палатѣ и Го-
 спод. Ксенофонтѣ, кого-то посрѣщна и пока-
 ни на трапезѣж-тѣ, безѣ да мѣ обави скърбно-
 то извѣстїе за чада-та имѣ; само толкось
 продѣма, че слѣга-та сѣ върнѣлѣ отъ Ви-
 ритѣ, и донесѣлѣ писмо, нѣ послѣ шѣлѣ да
 мѣ го даде. Ксенофонтѣ заиска пи-
 смо-то, и тогава тѣ, като не можѣ вече
 да сирѣкъ сѣлѣжы-тѣ си, искажа мѣ стинало-
 то. Това като чѣва баща-та, въздѣхна си
 и, просѣлѣженѣ рече: Нека е благословенно
 имѣ-то на Отца, и сына и С-го Дѣха, а-
 минѣ; послѣ продължи: недѣй тѣжи, Го-
 споже мой, Богѣ нѣма да остави наши тѣ
 чада, що-то да загынѣтѣ сѣвѣсѣмѣ; азѣ сѣ
 надѣжѣ на неговѣя милосѣрдный промыслѣ
 и прѣ. Прѣхѣзѣ нощѣ-тѣ и двама-та сѣнѣ-
 вахѣ еднакво и, откакѣ си приказѣхѣ сѣ-